

ὁ δὲ Τρυγᾶτος ἐπιβήσικως τῷ κἀνθάρω τῷ ἄφρονι. Ἡ-
ρέμα κἀνθῶν.] αἰσθημασ μοι πέτρου, ὡ κἀνθαρε. Ἐπεὶ δὲ
λέγει, ἐπιβήσικως ἢ ἐπὶ τῷ Τρυγᾶτος τῷ κἀνθάρω, καὶ με-
τέωρος ἀρθεῖς ἔδειξας.

B I S E T V S. Ἡρέμα δὲ τινες διασίουσιν ἡρέμα
χράφοντες, ὡς δῆλον ἐκ τῆς ἡρεμῆς, καὶ ἡρεμίζειν ἄρα τῷ
Εὐσαθίῳ Σουίδας δὲ φιλοῖ, ἡρέμα, ἡσύχως, καὶ ἡρεμῶς,
ἀτρέμας, ὅπερ καὶ πιθανώτερον ἔχει τὸ ἔτυμον. καὶ γὰρ ὁ
Σουίδας φησὶν ἡρεμίαν λέγεσθαι οἰονεὶ ἀσσημίαν, καὶ
ἐρήσιν τῆς τρέμειν, ἀσσημίον οὐκ ἐπιλύσθαι τὴν λέξιν,
ὅτι σύγκειται ἐκ τῆς σερητικῆς, καὶ τῆς τρέμειν, διὸ ἡρέμα,
καὶ ἡρεμῆς οἰονεὶ ἀτρέμα, καὶ ἀτρέμειν, λεχθεῖν. Ἐπεὶ ἂν
τῆς αὐθιγῆς εἰς ἡσυχίαν, ἔτι τὸ ἐξέβληθαι.

CHR. Ἡσύχως.] Systema sequitur Anapaesticis
constans decem & novem, quod clauditur Cata-
lectico, quae Coronis est Anapaestica, & ἄσσησις
ἄρα χράφοι. Est autem systema in Choris Comicis
quod Epodos in Lyricis. Haec aliaque similia qui
certius & darius intelligere volet, Hephæstionem

Εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ῥώμη πῶσωθ.
Πεῖν ἀνιδίης καὶ ἀελεύσης
Αρθεῖν ἴσας πτερυγῶν ῥύμη.
Καὶ μὴ πνεῖ μοι κἀκὸν ἀπιβολᾶ
Σ. εἰ ἢ ποίησις τῆς κατ' οἴκοις
Αὐτῆς μέλον αὐτῆς μετέωρος.
Οἱ. Ω δέασοτ' ἀναξ ὡς ὄραταις.
Τρ. Σίγα σίγα.
Οἱ. Ποῖ δ' ἔστ' ἄλλως μετεωροκοπιεῖς;
Τρ. Ὑπερ ἑλλῶων πᾶσι τὸν πέτρου,
τόλμημα νέον παλαμνοσάμην.
Οἱ. Τί πέτει, τί μάτῳ ἐχ' ὑμᾶεις;
Τρ. Εὐφημεῖν χεῖ καὶ μὴ φλαυεῖν.
Μηδὲν χεῖρ ἔχειν, ἀλλ' ὀλολύζειν.
Σοῖς τ' αὐτῶσπισι φεάθων σιγᾶν,
τοῖς τε κοπεθῶνας καὶ τὰς λαύρας,
Καμῶς πλὴνδοισιν αἰοικοδομῶν,
Καὶ αὐτῶσπισι ἐπικλείειν.

Σχόλια. Πεῖν ἀνιδίης.] ἄρην ἰδρώσης, οἱ γὰρ ἴσσοι
ἐκ εἰσὶν ὄξει ἐκ τῆς ἀρχῆς εἰς τὸ δρόμον. καμῶνες ἢ καὶ ἰ-
δρωθῶντες ἐξυτέροι γίνονται. Καὶ μὴ πνεῖ μοι.] ἐκ γὰρ τῆς
ἀναπνοῆς καὶ τῆς ἀέρος ἢ δυσωδία μᾶλλον ἢ ζετοῦ τῷ
κἀνθάρω. δῆλον ὅτι ἔστι τὸ πρὸς τὰς τροφὰς ἀνιτήσθαι.
Ω δέασοτ' ἀναξ.] εἰς τὸ μεταρσίον αὐτῆς ἦρθαι, καὶ τῶρος
δοκᾶν ἐπιβήσικως τῷ οὐρανῷ. θευτέρῳ αὐτῆς ἐτίμισσε
φωνῆ ἀναξίαν εἶπεν.

CHR. Ἰδῆς ἰδῶς & ἰδρῶς eadem, inde ἰδῆεν.
Noli, inquit, stium te addere in spatia, sed pede-
tentium incede. Tribuit Scarabæo virtutes gene-
rosi equi qui gloriose mollia crura reponit, ut ait
Maro, qui que post sudorem & laborem incitatur
ad cursum. Precipue verò timet sibi ab anhelitu.
Nam odor in auras diditus vehementior est &
graucolentior. Hoc autem ait propter σαυθα-
ρίαν, ut inde fortassis hodiè que in Græcia vulgus
Cantharum appellet σαυθάρῳ, corrupta quidem
voce, sed olidi animalculi & σαυθαρίης moribus
conueniente. Ω δέασοτ' ἀναξ.] Augustiori ap-
pellatione herum suum iam sublimem & volan-
tem afficit famulus (ait Scholiastes) vocans ἀναξίαν,
quasi Diis iam sit proximus. Sed ἀναξ Dominus
ῥα δὲ dicitur, ut Horatius terrarum Dominos. i.

A eruditissimum Grammaticum legat, vel potius
Iulij Casaris Scaligeri libros de Poëtica. Sanè e-
nim maximi illius herois ingenium vetustatem ex-
quat, polteritatem & nouitatem omnem superat:
sed quod miserum est pauci sunt adhuc qui eius
scripta aut legant aut intelligant. Eum ego quoti-
die miror & miror magis: imò erit ille mihi sem-
per deus: Quidni enim hoc autem de clarissi-
mo viro cum Philosophus ille σαυθάρῳ de humili
& obscuro loco dixerit, Etiam hîc sunt Dij:

B Σχ. Κἀνθῶν.] κλειῶς ὁ ὄνος, καὶ ἡ ἰσοκοροσικῶς ὡ
κἀνθαρε, κἀνθαρος ἢ ἐρηθ, ἄρα τῆς κἀνθῶνα τῆς ὄνον, καὶ τῆς
δορόν. τῆς τῆς ἀπέρμα. φασὶ γὰρ ὅτι κἀνθαρος εὐτω
τῆς τῆς ἐπὶ ἀν εὐρη ὄνο κόσπον ερηθίλλω, μῆκει κλειῶν
τῆς ποσὶν αὐτῶν καὶ τῆς κλειῶν ἀποσπέρμαίνει, καὶ ἐκείθεν
οἱ κἀνθαροι. Μὴ μοι ὄραταις] μὴ ἐκθύμως ἀγαν μὴ εἰ-
σσοδαίως τῆς τῆς ἴσσοων σαυθάρῳ τῆς τῆς τῆς
τῆς κἀνθῶν, ἀβρωῦσθαι ἔλαυεῖν αὐτῶν, ὁ μάλιστα
τῆς καλλιστεύσει τῆς ἴσσοων ἔσος ἔστιν.

C *Primo incedere robore fretus,
sudandum prius, & prius ab
Prepete nervos dissolendum
Nec quid, mihi, sis, olidum sperire:
Sin facturus es, optem uti potius
Hisce in nostris maneat adibus.
V E. O rex here quam misere obluclinas.
T R. Comprime linguam.*

D *V E. Quid sic temere sublimis abis?
T R. Pro tota propero volans Gracia
Facinusq; audax ausus & insolens.
V E. Quid volucris es, incastrum insanientis?
T R. Augusta est adhibenda fauentia
spernenda ore obscæna, age, iubila:
Hominesq; tuos ut sileant iube,
Vtq; latrinæ atq; simeta
E *Angusta nouo latere hic obstruant,
Atq; obliment sibi culos.**

Reges. & Virgilius, cum ait, Dominam Ditis tha-
lamo &c. Reginam notat. Quin recentior anti-
quitas Latinum Græcè dixit δόμνα, id est, Re-
gina.

Σχόλια. Μετεωροκοπιεῖς] πρὸ δὲ τῆς τῆς μετέωρα πᾶ-
τη, ἔματῳ ὡς ἔτυχε κάμνεις, μετεωροκοπιεῖν δὲ ἔστι
κλειῶς τὸ, πλάττειν τὸ κῶπης ματαίως πῶς θάλασσαν συ-
κόπῃ. Παλαμνοσάμηνος] μηχανοσάμηνος ἔστι χεῖρ ἄρα
δοτὸς παλάμης, ἢ τὰ πολλὰ κατασκευάζομεν. Τί πέ-
τει] ἄρα προσδοκίαν ὡς ἀνεῖλεγε τί κάμνεις, δοτὸς κοινῆς
ἢ τὸ μάτῳ, ἢ ἢ τὸ μάτῳ πῆτη. φλαυεῖν] ἀναιδέως, δύσ-
φημον, φλύαρον. ὀλολύζειν.] τὸ μὲν κραυγῆς εὐ-
χεσθαι. καὶ τῆς λαύρας.] λαύρας ἐκάλουον τὰς
σενὰς ῥύμας ἐνθα πᾶσα ἀκαθάρσια λῶ. τῶς ῥυπῆρες
οὐκ ὅπως ἀποφράξαι ἄρα κλειῶς, ἔτι τῶς κοπῆρας,
ἵνα μὴ ἐπιβήσῃ τὸ κἀνθῶν καὶ καλασπᾶσσοι κατῶ δυσ-
ωδῶν πνεόντα, μετέωρος ἢ ἀνὲν τῆς κἀνθῶν τῆς λαύρας.

CHR. Μετεωροκοπιεῖς.] Translatio à remis
sumpta qui mare frustra & insperata manu secant.
Sic fecatur aër alarum remigio. ὀλολύζειν.] Est
iubilare & cum acclamatione precari. Hoc so-
lent foeminae sana celebrantes: Rectè autem iun-
git cum εὐφημεῖν, hoc enim ipsum est. & Aeschu-
lus Agamemnone dixit δόμοις ὀλολύζον εὐφημεῖν ἴα
τῆς ἴα